

projev jeho blahovůle, nesrovnávající se s jeho povinností býti při styku se stranami naprosto nestranným (§ 21 služ. pragm. čís. 15/1914 ř. z.) a přísně dbáti zákonných a úředních předpisů a dáti se vésti jen úvahami naprosté objektivitě a důvody výlučně věcnými, neovlivněnými subjektivními pocity přízně či nepřízně.

Čís. 5900.

Povolenie navrátenia v predošlý stav pre zmeškanie lehoty k ohláseniu opravného prostriedku obžalovaným držaným vo väzbe.

(Rozh. zo dňa 14. mája 1937, Zm III 258/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin podvodu následkom sťažnosti obžalovaného proti usneseniu vrchného súdu, ktorým nebolo žiadosti obžalovaného o navrátenie v predošlý stav vyhovievané, zrušil napadnuté usnesenie a vyhovujúc žiadosti obžalovaného povolil navrátenie v predošlý stav, t. j. považoval ohlásenie a prevedenie odvolania obžalovaného proti rozsudku krajského súdu zo dňa 28. augusta 1936 za včas podané a poukázal vrchný súd, aby vo veci podľa zákona pravidelne pokračoval.

Dôvody:

Vrchný súd pravoplatným usnesením zo dňa 30. októbra 1936 ustálil, že sťažovateľ oneskorene ohlásil odvolanie proti rozsudku krajského súdu zo dňa 28. augusta 1936, pri čom ustálil aj to, že lehota k podaniu tohoto odvolania končila dňom 20. septembra 1936. Toto usnesenie, pretože proti nemu nie je prípustná sťažnosť (§ 405, odst. 2 tr. p.), stalo sa pravoplatným. Obžalovaný na to podal žiadosť datovanú 4. decembra 1936 pánu prezidentovi republiky, kde sa uchádza, aby jeho odmietnuté odvolanie bolo vrchným súdom riadne preskúmané, lebo že on v zákonitej lehote podal riadne odôvodnené odvolanie proti rozsudku súdu prvej stolice. Túto žiadosť, ktorá došla úradnou cestou ku krajskému súdu dňa 30. decembra 1936, žiadal obžalovaný podľa svojho zápisničného prehlásenia zo dňa 25. marca 1937 považovať za žiadosť o navrátenie v predošlý stav (§ 464 tr. p.), pri čom prehlásil, že usnesenie vrchného súdu, ktorým jeho odvolanie bolo odmietnuté ako opozdené, obdržal až 19. marca 1937. Svoju ospravedlňujúcu žiadosť odôvodnil obžalovaný potom aj dodatočne poukazom na obsah spisov, podľa ktorých — vraj — jak ústne, tak aj písomné odvolanie učinil správne a v zákonitej lehote, a to ústne 15. septembra 1936 u vyšetrujúceho sudcu a písomné, — ktoré odovzdal správe väznice — 20. septembra 1936, keďže v tomto čase bol vo väznici krajského súdu uväznený. Že toto podanie nebolo správou väznice na poštu dané v ten istý deň, za to on — vraj — už nemôže, ale že vtedy ani nemohlo byť na poštu dané, lebo 20. septembra 1936 bola nedeľa.

Vrchný súd žiadosť obžalovaného o navrátenie v predošlý stav prijal ako včas podanú zrejme preto, že podľa spisov nie je vyvrátený údaj obžalovaného, že cit. usnesenie vrchného súdu obdržal až 19. marca 1937 a že len tohoto dňa si uvedomil, čo bolo prekážkou, že jeho odvolanie nebolo podľa názoru vrchného súdu včas ohlásené. Ako včas podanú túto žiadosť prijímajúc, meritorne jej však vrchný súd nevyhovel, a to z dôvodu, že žiadateľ ospravedlňuje ňou len zameškanie p r e v e d e n i a odvolania, nie však aj omeškanie ohlásenia odvolania.

Tento názor vrchného súdu je však mylný, lebo žiadateľ ospravedlňuje ú d a j n é omeškanie svojho písomného podania zo dňa 20. septembra 1937, toto podanie však obsahuje nie len p r e v e d e n i e odvolania, ale podľa jasného znenia aj o h l á s e n i e odvolania. A toto odvolanie v tomto prípade, keď bol v neprítomnosti obžalovaného vyneseny rozsudok tomuto dňa 12. septembra 1936 vyhlásený, mal obžalovaný možnosť podľa § 4, odst. 1, posl. veta zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. ohlásiť v lehote osem dní, rátanej od vyhlásenia dotyčného rozsudku.

Zostáva preto ďalšou otázkou, či údaje žiadateľa, — ktorými ospravedlňuje, prečo nebolo jeho podanie, datované zo dňa 20. septembra 1936, ešte toho dňa na poštu dané, — sú pravdivé. Najvyšší súd túto o t á z k u k l a d n e z o d p o v i e, lebo správnosť a pravdivosť ospravedlňujúcich údajov žiadateľa je z obsahu spisov zjavná a preukázaná a preto na obsah týchto spisov sa poukazuje.

Takto však do úvahy prichádzajúce toto podanie obžalovaného zo dňa 20. septembra 1936, podané na poštu 21. septembra 1936, zrejme len bez viny obžalovaného a pre neodvratnú ním prekážku nebolo už dňa 20. septembra 1936 na poštu dané a len tak bola lehota v § 4, odst. 1 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. stanovená ú d a j n e zameškaná. Či rečené ohlásenie odvolania bolo podľa cit. § 4, odst. 1 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n., hľadiac aj na predpis § 11 tr. p. v znení zák. č. 1/1920 Sb. z. a n. skutočne opozdene podané, ako to vrchný súd vo svojom pravoplatnom usnesení vyslovil, neni už predmetom tohoto rozhodnutia.

Údaje žiadosti činia pravdepodobnými podmienky navrátenia v stav predošlý, uvedené v § 463 tr. p., bolo treba v dôsledku toho žiadateľom napadnuté usnesenie vrchného súdu podľa § 379, odst. 4 tr. p. zrušiť a v smysle § 466 tr. p. povoliť navrátenie v stav predošlý a vrchný súd na pravidelné pokračovanie vo veci upraviť.

Čís. 5901.

Předpisu § 1, odst. 1 zákona čis. 562/1919 Sb. z. a n. nelze použítí, jde-li o odsouzení k jiným trestům, nežli k trestu peněžitému nebo k trestu na svobodě, jakož i jde-li o odsouzení s prominutím trestu neb upuštěním od něho.

(Rozh. ze dne 18. května 1937, Zm I 1277/36.)